

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **M. J.**, zastoupeného advokátem Mgr. Bc. Lukášem Bělským, se sídlem Severní 372, Sokoleč, proti žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2022, č. j. KUKHK-18983/Ds/2022/Kj, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 12. 2022, č. j. 30 A 49/2022-33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se dopustil přestupku, neboť při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 23 km/h. Tím porušil § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu). Také nepředložil ke kontrole řidičský průkaz, čímž porušil § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona. Magistrát města Hradec Králové uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 2000 Kč. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí magistrátu.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Hradci Králové, který jeho žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel tvrdí, že námitku podjatosti oprávněné úřední osoby vznesl v okamžiku, kdy se dozvěděl o důvodech zakládajících pochybnost o její

nepodjatosti. Je přesvědčen, že jeho první námitka podjatosti byla magistrátu doručena ještě před ústním jednáním. Očekával tedy, že magistrát jednání nenařídí, a proto se na jednání nedostavil. Stěžovatel byl postupem magistrátu zkrácen na právu na spravedlivý proces. Žalovaný se navíc dosud nevypořádal s námitkou podjatosti, kterou stěžovatel uplatnil v odvolání.

[4] Podle stěžovatele jeho jednání nenaplnuje materiální stránku přestupku. Z rozhodnutí správních orgánů neplyne, jací účastníci silničního provozu mohli být ohroženi jeho jednáním. Správní orgány se nezabývaly povětrnostními vlivy, stavem vozovky nebo viditelností.

[5] Stěžovatel nesouhlasí s posouzením krajského soudu ohledně nadbytečnosti dokazování znaleckým posudkem. Považuje za nezbytné vyslechnout řidiče, který vozidlo řídil, i zasahující policisty. Stěžovatel je přesvědčen, že z fotografie z rychloměru nelze dovodit, kdy a kde k jednání došlo. Ve spisu chybí důkaz, že k překročení rychlosti došlo na místě označeném správními orgány.

[6] Stěžovatel dodává, že rychloměr nebyl v souladu s návodem k jeho použití řádně kalibrován po výměně pneumatik a že policisté měli ve svém služebním vozidle potraviny, které mají vliv na řádnou funkčnost rychloměru. Správní orgány ani krajský soud nepopsaly, jak rychloměr zpracovává data a počítá rychlost měřeného vozidla. Při převodu dat z laserového silničního rychloměru do analogové podoby nebyla vyhotovena doložka autorizované konverze. Stěžovatel dále považuje za podstatné, kdo je vlastníkem rychloměru, kdo zabezpečuje jeho servis, kdo zpracovává pořízená data, kdo je archivuje a kde jsou archivovány. Konečně setrvává na tvrzení, že se správní orgány ani soud nevypořádaly s otázkou zavinění.

[7] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[1] Kasační stížnost je podána včas, osobou oprávněnou a míří proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

[8] Podle § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud (NSS) odmítne kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pokud svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (kritérium přesahu vlastních zájmů vyložil NSS v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[9] NSS v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal.

[10] K námitce podjatosti NSS odkazuje na svou judikaturu. Plyne z ní, že povinnost správního orgánu rozhodnout o námitce podjatosti usnesením ve smyslu § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se vztahuje pouze k *včas* uplatněným námitkám podjatosti (rozsudky ze dne 30. 1. 2013, č. j. 1 As 89/2010-152, nebo ze dne 6. 9. 2017, č. j. 10 As 68/2017-32). Nicméně ani provedení ústního jednání před tím, než

pokračování

správní orgán o námitce podjatosti rozhodne, nepůsobí bez dalšího nezákonnost rozhodnutí ve věci (rozsudky NSS ze dne 16. 6. 2010, č. j. 5 As 60/2009-163, ze dne 23. 12. 2015, č. j. 2 As 216/2015-44, nebo ze dne 6. 9. 2018, č. j. 9 As 210/2018-36). Nekonkrétními námitkami podjatosti, které zástupce stěžovatele v obdobných věcech uplatňuje, se ostatně NSS zabýval opakovaně (rozsudky č. j. 9 As 210/2018-36, nebo ze dne 30. 9. 2020, č. j. 9 As 40/2019-33). Kasační soud se proto ztotožňuje s vypořádáním této námítky ze strany krajského soudu.

[11] Přijatelnost kasační stížnosti nezakládá ani námitka absence materiálního znaku přestupku. Jednání, jehož formální znaky označuje zákon za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS, ve vztahu k novému přestupkovému zákonu též rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 9 As 173/2020-32). To platí především u ohrožovacích přestupků, o který v nynější věci rovněž jde (rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, č. j. 6 As 187/2016-23). Překročení maximální povolené rychlosti je běžně se vyskytujícím případem přestupku, u něhož formální a materiální stránka typicky splývá (rozsudky NSS ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015-31, nebo ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As 212/2020-26). Je bez významu, že nedošlo k újmě na zdraví či majetku osob ani k přímému ohrožení osob nebo majetku (rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2019, č. j. 2 As 284/2018-38). Správní orgány se materiální stránkou výslovně zabývat nemusí, zejména pokud je naplnění materiální stránky nepochybné a ani přestupce tuto skutečnost nezpochybňuje (rozsudky NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013-28, nebo ze dne 9. 6. 2021, č. j. 10 As 301/2020-29).

[12] Další námitky se vztahují k neprovedení důkazů pro jejich nadbytečnost. Stěžovatel se domáhá důkazu znaleckým posudkem, výsledkem řidiče, který řídil vozidlo v době přestupkového jednání, a opakovaného výsledku policistů. K tomu NSS odkazuje na zásadu volného hodnocení důkazů, podle níž správní orgán či soud není povinen provést veškeré navržené důkazy. Judikatura dovodila, že správní orgán není povinen provést veškeré navržené důkazy. Je oprávněn (a současně též povinen) zvážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné dokazování doplnit a posuzovat důvodnost návrhů na doplnění dokazování. Pokud některé z navržených důkazů neprovede, musí takový postup odůvodnit (rozsudek NSS ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48; ve vztahu k dokazování před správním soudem viz rozsudky NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004-89, č. 618/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 11. 2006, č. j. 1 Azs 218/2004-89). Těmto požadavkům v posuzované věci správní orgány vyhověly a krajský soud se s jejich vypořádáním ztotožnil. Tomuto postupu nemá NSS co vytknout. K výhradám vůči kvalitě fotografie z rychloměru kasační soud odkazuje na své rozsudky ze dne 19. 6. 2015, č. j. 2 As 202/2014-50, či ze dne 26. 4. 2018, č. j. 1 As 306/2017-32. Pokud je z fotografie zřejmé, o jaké vozidlo se jedná, je jednoznačně čitelná jeho registrační značka a při jeho zachycení na obrazový záznam nebyla mezi rychloměrem a vozidlem žádná překážka, nemají správní orgány v zásadě důvod pochybovat o kvalitě a objektivitě měření.

[13] K námitce neprovedení kalibrace rychloměru po výměně pneumatik lze odkázat např. na rozsudky NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35, nebo ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70; k odkazu na přítomnost potravin ve služebním voze na rozsudek č. j. 9 As 40/2019-33; k absenci doložky autorizované konverze na rozsudek ze dne

21. 6. 2018, č. j. 1 As 319/2017-37; k vlastnictví rychloměru a zabezpečování jeho servisu na rozsudek ze dne 7. 4. 2016, č. j. 9 As 240/2015-58. NSS se ztotožňuje s krajským soudem, že tyto námitky, včetně otázky archivace a zpracování dat nebo způsobu výpočtu rychlosti měřeného vozidla, nejsou způsobilé zpochybnit přesnost měření (shodně rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 11. 2016, č. j. 18 A 9/2016-29).

[14] Obecnou námitkou neprokázání zavinění se kasační soud zabýval v již citovaném rozsudku č. j. 9 As 40/2019-33. Ve vztahu k této námitce lze dále odkázat na judikaturu týkající se rozlišování forem zavinění (rozsudky NSS ze dne 22. 2. 2017, č. j. 6 As 303/2016-37, nebo ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 348/2017-38).

IV. Závěr a náklady řízení

[15] NSS uzavírá, že z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z příslušné judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Kasační soud neshledal, že se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, která by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2023

JUDr. Karel Šimka
předseda

senátu